

LLETRES 2018

**“Informar, formar, transformar”
Encarant el segon cinquantenni**

Proposta de la candidatura al Deganat
de la Facultat de Filosofia i Lletres
del Dr. Joan Carbonell Manils

ÍNDEX

I. Lletres 2018

El perquè de la decisió.

1. Una facultat en la cruïlla
2. Una facultat diversa
3. Una facultat participativa i convivencial
4. Una acció de govern centrada en les persones
5. Un lideratge responsable
6. Una oferta formativa de qualitat
7. Una facultat oberta a la societat

Epíleg

II. PROPOSTA D'EQUIP DE DEGANAT I PERFIL ACADÈMIC DELS MEMBRES DE LA CANDIDATURA

El perquè de la decisió.

La Facultat és a punt d'elegir el Degà i el seu equip, als quals serà confiada la tasca de govern durant els propers tres anys. És un dels moments importants en la vida d'un centre.

L'experiència en els diferents càrrecs de govern que altres m'han confiat durant més de deu anys m'ha refermat en la convicció que les **tasques de direcció no tenen cap èxit si no es fan amb la col·laboració de tots els membres** de la comunitat universitària: professorat, estudiants i personal d'administració i serveis. Aquest convenciment, adquirit a força d'hores de discussió i d'intercanvi d'idees per arribar a acords, és el que fa que tingueu a les mans un **document obert** que pretén suscitar opinions i sobretot propiciar una primera reflexió comuna sobre la Facultat que volem a tres anys vista i així deixar preparat el camí per als que hauran de continuar-ne la direcció.

Construir la Facultat de 2018 és una feina col·lectiva, de futur i amb les dosis d'il·lusió que ens permeti el context socioeconòmic actual. Si volem ser una facultat forta i continuar avançant amb èxit, no podem negligir cap opinió. I el Degà ha de ser qui **creï les condicions** favorables per obtenir-les i qui **tingui la capacitat per representar-les**.

Construir una bona Facultat per al 2018 és una responsabilitat social. No cal que us digui que una universitat pública és patrimoni de la societat i que, per tant, hem d'estar amatents als senyals exteriors, hem d'estrènyer cada dia més el diàleg amb els agents externs i hem d'explicar, potser més que altres, la feina que fem en l'àmbit de la formació i de la recerca en Humanitats i Ciències Socials. I encara més en un moment de laminació constant de les fites aconseguides en el sector públic de l'ensenyament superior. **Hem de construir un discurs orgànic i potent per ressaltar els beneficis dels nostres estudis.** L'empleabilitat immediata i directa no ha de ser el criteri únic per valorar la 'rendibilitat' d'uns estudis.

Construir una bona Facultat per al 2018 és endegar projectes de futur, vetllar-los mentre avancin i tenir-ne cura fins que arribin a bon port. El temps, però, fa molta via i l'execució dels projectes, a la universitat, és lenta. Aquesta lentitud –titllada com a manca de capacitat executiva per part dels que voldrien una tasca de govern amb resultats més immediats, però menys democràtics- es fruit de la consecució **d'acords el més amplis possible que, en definitiva, fan més sòlides i perdurables les decisions.**

Construir una bona Facultat per al 2018 implica ser molt **a prop de les persones**, escoltar-les i donar resposta a les seves preocupacions; en definitiva, vetllar perquè el seguiment dels grans projectes no acabi desdibuixant la importància de la gestió diària i del contacte personal, fins a fer-los desaparèixer. Aquesta idea ha presidit sempre la meua acció de govern, quan l'he desenvolupada i, si tinc la vostra confiança, la continuarà presidint en el futur immediat.

Construir una bona Facultat per al 2018 implica, en clau interna, creure i, en clau externa, recordar que **la Facultat és una peça cabdal en l'estructura d'una universitat** de campus, multidisciplinària i científica, com els principis fundacionals defineixen que ho és la nostra. Una obvietat que, tanmateix, cal repetir. El martelleig de xifres descarnades –constant i implacable els darrers anys- ens ha fet entrar en una inèrcia perversa de resignació. No es tracta, doncs, de procurar “salvar el que es pugui”, ans de **reclamar sense complexos polítiques actives que discriminin i que salvaguardin el capital formatiu i de recerca del nostre centre** i dels nostres departaments.

Construir una bona Facultat per al 2018 vol, si més no, tres característiques en aquell que escometi la tasca de fer-ho: **ganes, responsabilitat i convicció** que la situació és reversible. Les ganes i la responsabilitat, les he demostrades amb l'impuls de diverses actuacions a favor de la Facultat davant els dos darrers Equips de Govern de la Universitat; i els dos darrers cursos, amb la intervenció directa en els seus òrgans de govern (Claustre, Consell de Govern i Comissió de Personal Acadèmic); és clar, doncs, que parlo de ‘responsabilitat’ com a capacitat de compromís, en el seu sentit més etimològic. El discurs implacable que la crisi no ens deixa marge per a res ens ha instal·lat en el lament constant per la manca de tot, en l'assumpció resignada de les seves conseqüències i finalment en el desànim. **Ens cal creure en la reversibilitat de la situació actual**, si volem avançar. Hem de deixar de banda les lamentacions i les malaurances, contraposant-hi un discurs real però esperançat, encara que sigui a anys vista. *"Pensar en el futur no necessita pressupost"*.

Construir una bona Facultat per al 2018 requereix tenir **confiança en la capacitat d'aconseguir-ho**. El pòsit de la pròpia experiència, que m'ha proporcionat un coneixement progressiu i privilegiat de la complexitat de la nostra Facultat i de la diversitat de la Universitat; el coneixement profund del campus; les relacions sòlides amb bona part dels responsables gerencials, de l'administració i dels serveis, i les relacions que mantinc amb responsables d'altres centres em fan creure que puc ser un bon degà, reconeixent ja d'antuvi que cometré errors, però amb la tranquil·litat de comptar amb el vostre avís per detectar-los i superar-los.

Construir una bona Facultat per al 2018 significa **valorar i assumir la tasca feta pels diferents equips de Deganat** que han dirigit la Facultat la darrera dècada. Estic absolutament convençut que **tots han procurat, amb encerts i amb errors, el millor**; escometre la tasca de dirigir la Facultat de Filosofia i Lletres no ha estat una regalia per a cap degà ni degana. I també estic absolutament convençut que allò que no s'ha pogut tirar endavant fins ara és més a causa de les condicions que no pas a causa de les voluntats. *"No tot es pot dur a terme en tot moment"*.

I per què ara?

A bona part de vosaltres no se us escaparà que no és la primera vegada que m'he plantejat l'oportunitat de presentar-me a unes eleccions a Degà. Fa tres anys, contra el parer de molts i moltes, vaig considerar que fer-ho no era bo per a la institució. Ni per a mi. Crec fermament que la dedicació a **la direcció no ha de ser un "ofici" permanent i consecutiu**; ha de ser puntual i, en casos de dedicació intensa i de molta durada com el meu ho havia estat, terminal. A una institució com la nostra, li calen idees noves i compromisos nous, per això, després d'haver estat nou anys ininterromputs en càrrecs directius (1999-2009), s'imposava la retirada, que jo volia i creia definitiva.

La indiferència –si no **menysvaloració**– a què **la universitat pública ha estat sotmesa** els darrers anys i la resignació amb què l'estem afrontant m'han fet difícil restar-ne completament al marge, per tarannà. Però sobretot els ànims i les expressions de confiança que he rebut de la comunitat; el bon regust dels anys dedicats a la gestió i direcció de la universitat; la confiança en la pròpia experiència i el sentit institucional, que em costa de soterrar encara que vulgui, tot això m'empeny a presentar-me, **per un període únic de tres anys**, amb un equip que combina experiència prèvia, ganes i joventut. Un equip que considero **equilibrat i representatiu de totes les sensibilitats, fortaleces i debilitats de la Facultat**; un equip capaç d'engrescar el professorat, les persones de l'administració i dels serveis i els estudiants actuals, futurs i antics, a **traspasar amb èxit els cinquanta anys d'història de la Facultat i de la Universitat**.

Joan Carbonell Manils

1. Una facultat en la cruïlla

A partir de l'any 2008 la crisi econòmica ha comportat conseqüències devastadores per al sector públic i més encara per a la universitat pública. Diferents governs han adoptat mesures que estan conduint al deteriorament gradual de les fites assolides en docència i en recerca amb molt d'esforç i voluntat del professorat i del PAS, des d'inicis dels anys 80 del segle passat fins a mitjan dècada dels 2000.

Des de l'any 2010 els equips de govern de la nostra universitat han tingut molt poc marge de maniobra a causa de les successives reduccions del finançament públic (fins a un 15,1% en euros corrents¹ el finançament ordinari, i un 19% el finançament de la recerca²) i per la imposició d'una taxa de reposició de vacants de PDI i PAS de només el 10%; per això han hagut d'establir mesures per fer un teòric ús més "eficient" dels recursos. La disminució del finançament públic ha provocat tres greus conseqüències, si més no: l'encariment de les taxes universitàries, la pèrdua constant tant de PDI com de PAS no permanent i la pràctica desaparició del Pla d'Inversions Universitàries (PIU), que a la llarga ens aboca a un deteriorament costosíssim de les instal·lacions i dels serveis. El concepte d'"eficiència", definit com l'ús òptim dels recursos emprats, s'ha ensenyorit gairebé exclusivament i absoluta del discurs institucional, que n'ha preterit d'altres com ara el d'"equitat". Les mesures pretesament eficients, basades gairebé sempre i únicament en dades quantitatives i econòmiques, estan essent especialment nocives per a la nostra Facultat.

Paral·lelament en aquest mateix període hem començat a assistir a la jubilació progressiva de la generació de professors i professores que han afaïçonat durant més de 40 anys el tarannà del nostre centre. És un actiu que perdem a poc a poc. Per contra, no guanyem capital jove. Mai els titulats joves no havien estat tan preparats per recollir-nos el relleu de la recerca i de la docència; al contrari, mai no havíem hagut de prescindir de joves investigadors de manera tan generalitzada. ¿Quina empresa privada inverteix en talent i després en prescindeix sistemàticament? Per altra banda, la generació intermèdia (entre els trenta cinc i els cinquanta anys) està ocupada i molt preocupada per l'estabilització i, en el millor dels casos, per la promoció legítima.

Mentrestant, l'obligació de tirar endavant com es pugui, dia a dia, fa que els **equips de govern** esdevinguin **cada vegada més "gestors" i menys "polítics"**. En aquest context la Facultat de Filosofia i Lletres no està en la millor posició possible. El que l'any 2008 eren reptes i canvis en la universitat

¹ Un 23,8 en euros constants des de desembre 2009 fins a 2013, segons la *Evolución de los presupuestos de las universidades públicas 2010-2014*, informe elaborat per CCOO.

² Vegeu l'informe 2014 sobre els Indicadors de Recerca i Innovació elaborat per l'ACUP.

pública amb l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), oportunitats per potenciar la Facultat i situar-la en un context d'excel·lència, ara s'han convertit en estretors i maldecaps per procurar que sigui atractiva en el món competitiu en què ens movem.

Com Hèrcules a la cruïlla, ens cal decidir per quin camí hem de tirar. I no només ens cal decidir-ho a nosaltres, sinó també a la UAB. Ha arribat l'hora de pensar amb calma **com volem que sigui la Facultat que iniciï el segon cinquantenni l'any 2018**. Tenim tres anys per fer-ho.

Amb aquesta convicció, doncs, ens **COMPROMETEM** a:

Elaborar un Pla Estratègic que diagnostiqui la situació actual del centre, n'analitzi les fortaleeses i debilitats, en valori les oportunitats i estableixi les prioritats i les línies d'actuació futures.
--

2. Una facultat diversa

Des dels principis fundacionals, la UAB, a diferència d'altres universitats de l'entorn immediat, ha estat una universitat de campus, multidisciplinària i científica. La nostra Facultat ha estat un centre clau en la consecució de la seva excel·lència docent i investigadora, de manera que **una universitat com la UAB no s'entendria sense una Facultat de Filosofia i Lletres forta i diversa**. Un centre que, malgrat experiències immediates en sentit contrari, ha volgut preservar la denominació històrica i genèrica de Facultat de "Filosofia i Lletres", tot i que en l'actualitat abraça també estudis incorporats a l'àmbit de les Ciències Socials (Antropologia, Geografia). Sumem-hi el fet que els estudis que s'hi imparteixen es divideixen epistemològicament en titulacions de l'àmbit filològic (E. Anglesos, LL. i L. Catalanes, E. Clàssics, LL. i L. Espanyoles i E. Francesos) i titulacions de l'àmbit social i històric (Antropologia, Art, Arqueologia, Filosofia, Geografia, Història i Musicologia). Som davant d'una **facultat**, doncs, **complexa**, amb problemàtiques molt diverses que tendeixen a fer-la aparèixer com una amalgama d'interessos difícil de gestionar. Hi existeixen **moltes idiosincràsies**, que força vegades segueixen camins no convergents, si no divergents, tant en la formació com en la recerca. Sabem que sovint els criteris que afavoreixen uns estudis poden ser lesius per a altres; que els criteris que afavoreixen unes plantilles estructurals van en detriment d'unes altres.

Tanmateix, aquesta candidatura al Deganat creu que **aquesta diversitat és una riquesa**; que la complexitat de gestionar-la és un repte; que el centre serà fort en la mesura que mantingui la unitat d'acció, i que les eventuais **diferències d'interessos s'han de tractar amb transparència, intel·ligència i consens**.

En aquest sentit la nostra actuació en clau interna i en clau externa tindrà com a eix la **defensa del concepte d'equitat vertical**, que es pot resumir amb la frase "*El que no és igual no es pot tractar igual*". Per això **APOSTEM** per:

- La defensa constant i pública, tant internament com externa, del paper del centre en l'estructura de la universitat, i de la seva contribució cabdal en la consecució de l'excel·lència de la UAB.
- La unitat d'acció de la Facultat, deixant absolutament de banda els personalismes i les idees preconcebudes, que sempre són mals companys de viatge.
- La cerca de l'interès col·lectiu amb respecte absolut per les diferències.

I, per tant, ens **COMPROMETEM** a:

- Exercir amb fermesa el **paper de representació dels interessos generals de la Facultat** i dels seus departaments **davant l'Equip de Govern** (EdG) de la universitat, amb lleialtat institucional i compromís d'aplicar els acords presos en els òrgans generals de govern.
- Demostrar amb els fets que, mentre no canviï el model de governança, el **Degà és la veu pública de la Facultat davant el govern de la universitat i la societat** i no és pas la representació del govern i de la societat en la Facultat.
- **Estrènyer la relació bilateral** basada en la confiança **amb tots els centres de la UAB**, en especial amb aquells més propers ja sigui per afinitat en l'àmbit d'estudis, ja sigui perquè presenten una problemàtica similar quant a accés, professorat, recerca, etc.
- **Participar** activament en els **àmbits d'intercanvi entre els equips de deganat dels altres centres de la universitat** i aprofundir-ne les possibilitats de col·laboració.

3. Una facultat participativa i convivencial

Des dels inicis de la institució universitària la *universitas docentium et discentium* és la seva raó de ser. Si no hi ha estudiants, no hi ha universitat; si no hi ha docents, tampoc. La facultat és primordialment un lloc de treball i d'estudi. El lloc on cadascú imparteix o rep la seva docència, fa la seva recerca, troba formes de transferir el seu coneixement i n'organitza la gestió. Però no només hauria de ser això. El marc d'actuació molt compartimentat actual no ens hauria de fer oblidar que la vida universitària s'exerceix també en àmbits comuns de trobada, ja siguin acadèmics, relacionals o lúdics.

Els diferents equips de Deganat de la Facultat de Filosofia i Lletres han **afavorit tradicionalment la participació de la comunitat educativa**, amb el convenciment que qualsevol decisió és més forta si emana de la discussió i del consens i, en darrer terme, de les majories àmplies, quan el consens no és possible.

Aquesta idea, més forta en les primeres dècades de la història de la Facultat, s'ha anat esvanint a mesura que el centre ha crescut en quantitat i diversitat d'interessos i que ha calgut professionalitzar la gestió i protocol·litzar els processos. Així, avui la participació s'exerceix comunament mitjançant la representativitat institucional en els òrgans de govern (Junta de Facultat, Junta Permanent, Comissions). Els processos que vehiculen aquesta participació estan ben establerts i asseguren el funcionament correcte del centre.

Nogensmenys, aquesta necessària aplicació de la legalitat no hauria de fer-nos perdre de vista que també **resulta beneficiós comptar amb àmbits d'informació i de discussió** –no pas de decisió– que vagin **més enllà dels estrictament "estatutaris"**. Si ens referíssim al govern de la UAB parlàrem, per exemple, de les reunions de degans i deganes i les de directors i directores de departament amb l'EdG: formalment no estan recollides en cap reglament ni tenen poder decisor, però ajuden a avançar en la presa final de decisions en els òrgans competents.

La veu dels estudiants, expressada i vehiculada a través dels canals de representació establerts per la universitat i per la Facultat, **ha de constituir una peça clau en el devenir del centre**. Com a destinataris de la docència, són uns receptors privilegiats de les boneses i de les mancances del sistema; poden detectar desajustaments i falles en l'organització dels estudis, que el professorat difícilment percep. I també són els elements potser més crítics per edat i condició. En el procés a què haurem de fer front els propers mesos quant a la programació d'estudis la seva aportació en les Comissions de Docència de les titulacions resultarà cabdal.

En aquest aspecte nosaltres **APOSTEM** per:

- El foment de la participació i la convivència.
- La creació d'espais públics d'informació i d'intercanvi d'idees.

Per tant, ens COMPROMETEM a:

— Posar en el centre de l'activitat de govern de la Facultat la participació, tant per convenciment democràtic com per la certesa que és bàsica per a garantir l'èxit de qualsevol projecte.— Reforçar el concepte de "corresponsabilitat" en el govern, mantenint un contacte programat amb els departaments a través de les seves direccions i, en general, amb els diversos col·lectius de la

Facultat, sense defugir les competències pròpies i l'exercici de la responsabilitat inherent al càrrec de Degà.

- Establir **mecanismes per copsar les opinions de les persones** i dels col·lectius interessats, per tal de consensuar fins on sigui possible les propostes que sorgeixin de l'Equip de Deganat i alhora vehicular les propostes que sorgeixin de fora de l'Equip.
- Promoure la **participació activa dels estudiants en els òrgans en què tenen representació, especialment en les Comissions de Docència** que hagin de proposar modificacions als títols actuals o noves propostes de títols.
- **Revisar el Reglament de la Facultat** i, si escau, proposar-ne la modificació d'aquells aspectes incomplets, obsolets o incongruents que ara recull.
- Afavorir l'**organització d'activitats acadèmiques complementàries** de la docència.

4. Una acció de govern centrada en les persones

La Facultat "és el centre encarregat de l'organització dels ensenyaments i dels processos acadèmics, administratius i de gestió que condueixen a l'obtenció de títols universitaris" (Estatuts UAB art. 12). Una estricta interpretació de l'article en clau competencial exigiria que l'Equip de Deganat s'ocupés únicament de la direcció, la coordinació, la gestió i la supervisió de les activitats docents. Nosaltres, però, creiem que la Facultat és, en especial, el conjunt de persones que la formen. **Els àmbits competencials** -que les normes amb bon criteri reparteixen entre facultats, departaments, unitats, àrees i serveis-, **no són compartiments estancs, quan afecten les persones. El Degà** no pot intervenir executivament en les competències pròpies d'altres unitats organitzatives, però sí que **pot incidir en els llocs de decisió on s'estableixen determinades polítiques** amb relació a elles, és a dir, en el Consell de Govern i en les Comissions del Consell amb funcions delegades.

El Deganat no pot preterir tots aquells assumptes que no siguin docents, però que afectin els individus; hi ha d'incidir més enllà d'on sigui possible, en funció de les necessitats dels col·lectius i de les persones que conformen la Facultat.

Aquesta convicció ens duu a defensar un model de Facultat centrat en la **relació interpersonal** i en aquest sentit **APOSTEM** per:

- La discreció en les relacions personals
- L'exquisidesa i proximitat en el tracte
- La confiança en les capacitats dels membres de la comunitat

- El respecte pels drets individuals
- El reconeixement institucional per la feina feta
- El reconeixement material per la feina que s'està fent

Per tant, ens COMPROMETEM a dur a terme actuacions que:

- Assegurin una **forma propera de govern** centrada en les persones i les seves necessitats i aspiracions.
- Garanteixin una **atenció ràpida i pròxima a tothom**, és a dir, al professorat, al personal d'administració i serveis i a l'estudiantat.
- Creïn la **confiança que qualsevol qüestió serà tractada amb la discreció** inherent a tot càrrec de gestió o direcció.
- **Reconeguin** el millor possible **l'esforç i la dedicació del personal acadèmic** que realitza tasques de gestió i de servei.
- Tendeixin a atorgar una **òptima compensació per càrrecs de gestió**, sense perjudici de tercers. Això es farà tenint com a marc el nou model de distribució de les compensacions, però també d'acord amb la situació personal del responsable del càrrec i la capacitat real del Departament per aplicar, si escau, les reduccions docents.
- Posin en valor, **dignifiquin, facilitin i defensin el paper dels coordinadors dels títols**, que són el lligam institucional entre l'Equip de Deganat –del qual formen part, en la mesura que són elegits pel Degà o Degana- i els Departaments –que han estat els que tradicionalment els han proposat o n'han acceptat el nomenament.
- Evitin el nomenament del professorat pendent de processos d'acreditació o subjectes a contractes d'associat, per a càrrecs de gestió de la Facultat.
- **Agilitin** al màxim possible, amb la col·laboració de la Gestió Acadèmica (GA), els **processos de resolució de les peticions i dels recursos** acadèmics presentats pels estudiants.
- **Estableixin** i donin a conèixer **mecanismes senzills i ràpids per presentar suggeriments o queixes**, en especial per part dels estudiants.
- Afavoreixin la **integració en la vida de la Facultat del professorat emèrit**, més enllà de la tasca acadèmica que puguin desenvolupar en els seus departaments.
- **Vetllin pels processos d'estabilització del professorat no permanent** a temps complet, en la mesura que són els que poden assegurar el relleu generacional.

5. Un lideratge responsable

Proposar i recollir idees, escoltar opinions, engrescar persones, prendre decisions i informar-ne: aquesta és la meua idea de 'lideratge'. El **foment dels canals de participació** en la vida del centre ha de ser consubstancial a l'exercici del lideratge per part del Degà i el seu equip de govern. La tradició participativa és un actiu de la nostra universitat i de la nostra facultat, que ha de conduir a una presa responsable de decisions, per això **APOSTEM** principalment per:

- La responsabilitat en l'assumpció de lideratge
- La cerca de l'interès col·lectiu i el respecte per les diferències
- La transparència i publicitat en la presa de decisions

D'aquests principis deriva:

- Una organització de les tasques de l'Equip de Deganat de manera que es garanteixi al màxim la definició clara i pública de competències i responsabilitats, la cohesió i el treball en equip, així com la transversalitat de les decisions i actuacions.
- La pràctica d'una forma de govern accessible que busqui la complicitat i la participació dels membres de la comunitat, i que garanteixi la informació i la comunicació per facilitar el control per part seva.
- La gestió efectiva de propostes i necessitats i el suport a les iniciatives orientades a aconseguir que les activitats de la Facultat siguin de qualitat.

Per tant, ens COMPROMETEM a reforçar les actuacions que garanteixin:

— El sentit de pertinença dels coordinadors i coordinadores d'estudis a l'Equip de Deganat.— La informació completa i pautada de les tasques que hauran de desenvolupar els coordinadors i coordinadores d'estudis en el moment de la seva assumpció del càrrec.— L'acompanyament i assessorament constant dels coordinadors i coordinadores d'estudis en el desenvolupament de la seva tasca, tot facilitant-los el suport de la GA.— Una estreta col·laboració amb la GA i l'acompanyament constant en les seves tasques administratives i acadèmiques.— Un contacte constant amb els departaments a través de les seves direccions i, en general, amb els diversos col·lectius de la Facultat.— La màxima transparència informativa, clau per facilitar la participació i per generar confiança.— L'actualització constant de les eines comunicatives. Les pàgines web i

els correus-e en són sens dubte eines d'abast general, però cal buscar noves formes de distribució i explicació de la informació que garanteixin la participació prèvia i la publicitat efectiva de les decisions.

- **L'assegurament de la qualitat lingüística** dels documents que generi l'Equip de Deganat. Una institució universitària no es pot permetre menystenir cap de les llengües que usa i més si aquesta és la llengua pròpia de la universitat.

6. Una oferta formativa de qualitat

Tal com ja hem assenyalat abans, la competència més genuïna del Degà és "dirigir, coordinar i supervisar les activitats de la Facultat i, en especial, l'organització de les activitats docents" (Reglament art. 24 b). Això és **la programació dels estudis i l'ordenació de la docència**.

6. 1. La programació d'estudis

La **programació** de nous estudis ha estat sempre una **eina estratègica** de la Facultat. Sense anar més lluny, en cadascun dels dos darrers canvis de plans d'estudis (2001-2002 i 2009-2010), l'Equip de Deganat i els departaments han aprofitat l'avinentsa i) per innovar, ii) per adaptar-se a les demandes socials sense rebaixar el nivell de qualitat docent i d'excel·lència dels estudis i iii) per reflectir-hi l'expertesa del seu professorat. Tant ha estat així que **alguns models impulsats per la Facultat han acabat imposant-se en tot el campus**: parlem, si més no, de les **dobles titulacions** i dels **graus combinats**.

El procés d'adaptació a l'EEES va ser molt convuls i qüestionat fortament per una part de la nostra comunitat. Val a dir que aleshores ningú no intuïa el problema que acabaria desdibuixant el que havia de ser l'ocasió de convergir de tots els sistemes d'educació superior europeus, després de més de cent cinquanta anys de camins divergents: la crisi econòmica. Aquesta ha tingut quatre conseqüències malsanes: i) la reducció del finançament públic entre 2009-2014 (en teoria el canvi s'havia de dur a terme amb els mateixos recursos de què disposàvem), ii) la pujada sobtada de les taxes universitàries amb un pic de més d'un 60% (2012-2013), iii) l'augment progressiu del cost de la docència assumit per l'estudiant, fins a un 43% estimat (2014)³ i d) una disminució del nombre d'estudiants, general en el sistema just dels del curs 2012-2013.

Això no obstant, no es pot negar que l'entrada a l'EEES acadèmicament ha representat per a la Facultat la possibilitat de configurar una **oferta** d'estudis de grau i de postgrau de qualitat, **més competitiva i més atractiva** per als millors estudiants, que en el cas dels graus s'ha concretat en i) la

³ Dada extreta de Espuelas, S. – Herranz, A. – Tello, E., *El finançament de les universitats públiques a Catalunya, 1996-2014*, Barcelona, gener 2015.

creació de **nous títols** basats en el potencial investigador del professorat i en l'expertesa i l'excel·lència en determinades àrees i ii) la creació de **títols combinats** de Filologia que han captat nous públics i que han suposat una entrada d'estudiants que no s'ha de perdre. Restaria pendent treure profit de la potencialitat de ser una universitat de campus.

Sobre la modificació de l'estructura dels estudis

Tanmateix l'adaptació de 2010 presentava un vici estructural d'origen. El model europeu apostava majoritàriament per l'estructura 3 (grau) + 2 (màster), mentre que el model espanyol, imposat contra la voluntat de les universitats catalanes, apostà per l'estructura 4 (grau) + 1 (màster). Cinc anys després de l'adaptació, tot just quan s'ha acabat el desplegament complet de tots els graus i s'ha iniciat el procés d'acreditació dels títols, una nova reforma estructural amenaça la seva continuïtat. El *Ministerio de Educación, Cultura y Deporte*, amb amb el parer parcialment contrari del *Consejo de Universidades*, ha publicat el decret que permetria a les universitats que ho volguessin endegar un procés de reconversió dels estudis a l'estructura 3+2 per al curs 2015-2016. La *Conferencia de Rectores de las Universidades Españolas* (CRUE) ha acordat ajornar-ne l'aplicació fins el curs 2017-2018. Els rectors de les universitats catalanes i explícitament l'EdG de la UAB han secundat la proposta de moratòria a través de sengles comunicats, acceptant, però, la implantació extraordinària d'alguna proposta nova i singular.

La coherència ens condueix a **saludar la iniciativa acadèmica** desitjada fa un quinquenni, **la qual ens permet homologar-nos per fi a l'estructura europea**. Això no obstant, **cal evitar que** aquesta operació **sigui l'excusa per aconseguir alguns objectius extraacadèmics, que no tenen res a veure ni amb el procés de convergència europea** ni amb la qualitat. Més enllà dels eventuais beneficis acadèmics, per a l'administració podria suposar un abaratiment del cost de la formació dels i de les estudiants per obtenir un primer títol; per als estudiants podria implicar l'encariment de la formació de postgrau (el quart any de grau esdevindria estructuralment *de facto* el primer de màster en una estructura de 180+120); per a les universitats podria suposar la reducció d'un nombre important de la plantilla de professorat i de PAS. Tot plegat podria conduir a una disminució real del període formatiu dels nostres estudiants, ja que una bona part d'ells, tal com ara s'esdevé, no continuaria els estudis de màster, una vegada hagués aconseguit un primer títol.

A més, cada universitat en funció de la seva autonomia –que òbviament defensem com a concepte general- podria programar un mateix títol amb una durada major o menor, amb la qual cosa s'entraria en una incongruència de conseqüències administratives imprevisibles i en una competència sagnant per a la captació d'estudiants.

A tot això cal afegir el cúmul d'incerteses sense resposta que desperta l'aplicació del nou model: i) quina reducció suposaria per al finançament

ordinari de la universitat un canvi generalitzat del model 4+1 al model 3+2,⁴ ii) com es gestionaria a Catalunya la diferent durada d'un mateix títol, iii) quin impacte econòmic tindria sobre l'activitat universitària.

El decret esmentat explicita que en els estudis de grau *la universidad primará la formación básica y generalista y no la especialización del estudiante*. La frase és plena d'ambigüitat; contra el que es podria deduir d'una lectura ràpida, una formació bàsica i generalista no implica necessàriament un *sfumato* dels títols que tenim ara: 'general' pot no ser antònim de 'específic', i sí pot ser-ho d'especialitzat, que és diferent. Però la intenció del legislador sembla ser facilitar l'organització d'estudis de grau generalistes, idea que topa frontalment amb els continguts dels plans vigents, no solament de Lletres sinó de gairebé totes les Facultats.

Acceptant que això sigui així, els màsters (120 crèdits) necessàriament hauran de *orientarse hacia una mayor especialización* i hauran de ser molt més diversos i especialitzats que els actuals i, per tant, no haurien de contemplar les dures restriccions actuals de mínim d'estudiants matriculats per poder ser impartits. Si això no és així, és a dir, si no hi ha com a mínim un màster a preu públic per cada grau o conjunt de graus molt afins que permeti l'especialització, no s'aconseguirà l'objectiu que predica la norma. A més, en l'aspecte de la programació dels màsters, a la Facultat s'ha de tenir molt en compte l'impacte que té sobre la nostra oferta el màster de Formació del Professorat d'Ensenyament Secundari. Un augment a 120 crèdits podria suposar conseqüències greus per als nostres estudis de postgrau.

A l'espera que el Govern de la Generalitat defineixi quina és la seva posició oficial després dels diversos comunicats, ja s'ha fet pública l'oferta del sistema universitari català, que comptarà set nous graus de tres anys. Val la pena tenir en compte que **la futura programació en el format 3+2 també podria ser motiu per part de la Direcció General d'Universitats (DGU) per reduir el nombre d'estudis d'entrada**, argument que ja ha posat reiteradament damunt la taula els darrers anys i que podria afectar a títols amb poc nombre d'estudiants d'accés o als graus combinats.

En aquest escenari tan inestable **CREIEM** que seria imprescindible:

- Que les universitats públiques, si més no les catalanes a través del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC), consensuessin la durada dels títols iguals.
- Que es valorés la **conveniència d'aturar els processos d'acreditació dels títols de grau actuals** per raons econòmiques, de coherència i de feina sobrevinguda. Té poc sentit destinar recursos financers i personals a acreditar títols, molts dels quals podrien desaparèixer en un termini immediat; no es pot exigir als responsables

⁴ No hem de perdre de vista que encara està pendent la discussió i aprovació del nou model de finançament de les universitats catalanes, si bé se n'ha distribuït un esborrany.

acadèmics de les Facultats –especialment als coordinadors de titulació– una doble feina que comportarà un cost-benefici escàs.

- Reclamar a la DGU que s'opti per una estructura 3+1+1, en la qual el quart any mantingui les taxes universitàries associades al grau i no pas al màster.⁵

Sigui quin sigui l'horitzó temporal de la modificació (a hores d'ara el curs 2017-2018), és obvi que no es pot dur a terme sense que l'Equip de Govern de la UAB propiciï l'aprovació en el Consell de Govern del marc de referència que regirà la reforma, i en aquest sentit nosaltres **ACTUAREM en el marc dels principis següents:**

- La **formación básica y generalista** que han de tenir els títols de grau **no xoca amb el caràcter específic** de què se'ls pugui dotar.
- La **creació de nous títols** grau-màster d'estructura 3+2 **no pot plantejar-se com un procés automàtic**. No val fer una reconversió o migració automàtica del 4 al 4-1, que suposi, per exemple, eliminar tota l'optativitat actual o eliminar d'arrel els continguts del primer curs. Així, doncs, caldrà **repensar els títols de nou**, revisant-ne competències i continguts i aprofitant, és clar, l'experiència de la seva implantació recent analitzada en els informes de seguiment anuals.
- No es pot caure altra vegada en l'error de pensar la programació de màsters independentment de la programació de graus i, encara menys, començar la casa per la teulada. El pas de 4+1 a 3+2 implica reflexionar com omplir el *gap* que es produirà entre el 3 i el +1.⁶
- El quart curs dels graus actuals, reservat a l'optativitat, no pot ser per definició el primer curs de màster. **Una estructura nova exigeix una reflexió nova.**
- Davant una reducció del nombre de crèdits del grau, caldrà reflexionar especialment sobre l'**aplicació** als Pd'E de la Facultat **dels 45 crèdits ECTS de formació bàsica** (25% del total d'ECTS del títol) i, en concret, **dels 27 ECTS vinculats a les matèries de l'annex II del RD 1393/2007.**
- Si és el cas, els Plans Docents han de ser l'eina que faci possible conjuminar el caràcter transversal d'algunes assignatures i el seu tractament específic en cada cas.
- Paral·lelament a l'elaboració dels Pd'E específics, seria bo pensar d'entrada en la possibilitat de **combinar títols**, i no solament entre els estudis programats per la Facultat.

⁵ Altres opcions serien lesives als interessos dels estudiants, per exemple, el prorrateig del preu de l'actual màster a l'estructura 1+1; el prorrateig del cost de l'actual 4+1 a l'estructura 3+2, etc.

⁶ Aquest és també el sentit del punt 4 de la declaració de les universitats catalanes: "[Manifesten] que la intenció és analitzar en profunditat l'estructura de coordinació òptima dels estudis de grau i màster per garantir la qualitat de l'oferta acadèmica i la seva possible evolució per assegurar la millor formació i ocupabilitat dels nostres titulats en un context europeu i internacional"

- Quant a la programació de màsters caldrà un desplegament (1+1) de continguts més especialitzats i que, per tant, no hauria d'estar sotmesa a l'actual restricció del mínim d'estudiants d'entrada. En aquest sentit defensarem que el màster de Formació del Professorat de Secundària no superi els 60 ECTS.

Malgrat aquest panorama d'indecisió, en principi nosaltres quant a programació d'estudis **APOSTEM** per:

- Impulsar les fórmules menys lesives per als interessos formatius dels estudiants.
- **Mantenir els títols simples actuals**, respectant les propostes noves que sorgeixin dels Departaments.
- **Defensar l'existència dels títols combinats de Filologia**, com una de les especificitats de la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB en el conjunt de la programació de les universitats catalanes i estatals.
- **Explorar** amb els departaments la viabilitat de **crear nous estudis de grau combinats**.
- Assegurar que **tot títol combinat de grau mantingui els estàndards de qualitat** de qualsevol altre títol simple. Els títols combinats han de ser un instrument formatiu atractiu, però sobretot han d'obeir a una necessitat objectiva de formació en competències específiques.
- **Discutir** i, si escau, **replantegar l'encaix de les assignatures de caràcter transversal** i multiús en una nova estructura 3+2.
- Estudiar i impulsar amb els equips de Deganat corresponents la viabilitat de crear dobles estudis de grau interfacultatius UAB.
- **Mantenir l'oferta en xarxa actual i aprofundir l'oferta múltiple** (presencial / semipresencial / virtual) d'assignatures dels graus i màsters, per tal d'incentivar i/o facilitar la continuació dels estudis als i a les estudiants que no poden cursar-los de forma presencial al cent per cent, ja sigui de bell antuvi o per causes sobrevingudes.
- **Acréixer l'oferta d'estudis de màster**, postgrau i especialització en anglès, tot garantint-ne la qualitat.

6. 2. La programació de la docència

La programació de la docència és el marc en què **conflueixen** més clarament les competències de **la Facultat** i les competències dels **Departaments**. El centre és el responsable d'organitzar la docència (assignatures, grups, horaris, aulari) i el Departament, de fornir el professorat que la dugui a terme. Aquests dos processos es duen a terme aplicant els models i els criteris que en cada moment aprova el Consell de Govern o proposa l'EdG; en l'actualitat parlem del *Model de Dedicació Acadèmica del Professorat* (MDA), dels *Criteris de Programació dels Estudis* (CPE), de l'eina *Transparència de la Programació Docent* (TPD) i dels criteris anuals d'*Assignació de Recursos*. Aquestes modelitzacions i criteris és clar que han de ser aplicables a tots els centres de la

UAB i, per tant, difícilment poden contemplar en origen les situacions peculiars de cada un d'ells.

És, doncs, obligació d'un Equip de Deganat de vetllar per tal que **els criteris generals s'apliquin sense perjudici de la qualitat docent i de l'ús sensat dels recursos** disponibles, en funció de les peculiaritats del centre. Una facultat diversa com la nostra difícilment podrà aplicar criteris homogeneïtzadors a totes les titulacions. De ben segur que hi ha matèries que exigeixen un tractament peculiar, més enllà de l'índex d'experimentalitat que les afecti. En aquest sentit nosaltres **ACTUAREM** en el marc dels principis següents:

- El reconeixement de l'**heterogeneïtat**.
- La **coordinació** absoluta amb les direccions de departament a l'hora de programar la docència.
- **La flexibilitat** en l'aplicació dels models que, entre altres coses, eviti la desprogramació "exprés" d'assignatures, quan el departament encarregat tingui capacitat docent per impartir-les i el nombre d'estudiants matriculats se situï en una forquilla raonable, encara que sigui per sota del mínim exigit.
- **Marge** dels departaments per decidir com inverteixen de manera més eficaç els recursos assignats, en funció de i) les peculiaritats de les assignatures, ii) els recursos de professorat de què disposa en cada moment i iii) la política de millora dels resultats.

A hores d'ara la possibilitat d'eventuals auditories i novament l'aplicació del concepte d'eficiència ens han dut a una situació paradoxal i contrària a l'objectiu que es vol aconseguir: de fet, en força casos **podem no fer un ús EFICIENT dels recursos acadèmics realment disponibles**. El nou document *Criteris de Programació Docent de la UAB* defineix el concepte d'**ineficiència docent**. Això s'esdevé quan la ràtio alumne-professor⁷ d'una titulació determinada es troba per sota del límit inferior preestablert, que en el cas de Lletres és 14-17 (Geografia i Arqueologia) i 17-20 (la resta de titulacions). Si això succeeix s'entén que una titulació programa de forma ineficient i, per tant, ha de reprogramar la docència. No obstant això, el document mateix [pàg. 6], en parlar de la mida dels grups segons la tipologia docent,

"insisteix en el fet que aquestes quantitats [sc. nombre d'estudiants/grup] poden variar segons les necessitats específiques de cada titulació o de cada assignatura, d'acord amb les directrius que consideri oportunes el centre (...). S'insisteix de nou que les mides que s'hi estableixen són orientatives i que cada centre gaudeix d'autonomia per adaptar-les a les seves especificitats, sempre i quan es garanteixi un ús adequat dels recursos de professorat assignats a cada titulació (...)"

⁷ És a dir, el quocient entre el nombre d'estudiants matriculats a temps complet (60 ECTS) i el nombre de professors a temps complet necessaris per poder impartir la programació d'una titulació.

L'aplicació d'aquesta discrecionalitat hauria de ser la tònica habitual en les programacions. L'**aplicació** quasi **mecànica** de les mesures que estableixen els CPE quant a mida de grups i ràtio alumne/professor condueix a situacions paradoxals que contradiuen el principi que s'invoca i sovint comporten pèrdua de qualitat docent i perjudicis per a l'estudiantat i el professorat. Una d'elles és la reducció precipitada de grups, que ha implicat moltes vegades que determinats professors perdessin hores reals de docència -i per tant quedessin per sota de la que els corresponia- i ha obligat a reorganitzar la docència *in itinere*. Aquest creiem que és realment un **ús poc eficient dels recursos acadèmics realment disponibles**.

D'altra banda, l'aprimament dels grups ha tingut una **incidència important en la programació de l'optativitat**. Ja en el moment de l'elaboració dels Pd'E era obvi que no es podrien desplegar tots els itineraris d'un títol; però, en realitat ha succeït que molts títols han hagut de conformar-se amb un simulacre de desplegament. Això ha anat contra la qualitat docent del títol i ha perjudicat els interessos dels estudiants, fins al punt que en determinades titulacions s'ha detectat una fuga d'estudiants a tercer curs, quan han vist que allò que se'ls havia promès en un principi no es duia a la pràctica. En títols que tenen un nombre d'entrada baix d'estudiants no és coherent demanar mínims de 10 estudiants per activar una optativa, si no és que paral·lelament s'estableix un sistema de *numerus clausus* que permeti tancar el grup una vegada s'aconsegueixi la xifra. De fet, els CPE ja contemplen amb lògica que "el nombre d'estudiants per a les classes [de teoria] el determini la mida del grup de matrícula"; aquest nombre s'hauria de prorratejar a l'hora de programar les optatives.

A la vista d'això, **ens COMPROMETEM a endegar actuacions que garanteixin:**

- La **flexibilització en l'organització de la docència**, en funció de la força docent dels recursos anuals reals de professorat assignats cada curs als departaments implicats en el títol.
- La **programació de grups i assignatures amb criteris que assegurin la qualitat de la docència** impartida, sempre d'acord amb els recursos assignats anualment als departaments implicats en el títol.
- **L'oferta d'una optativitat atractiva** que faciliti l'activació d'itineraris previstos en el Pd'E, sempre que pugui ser assumida pel potencial docent dels departaments implicats en el títol.
- **La revisió** de la distribució horària de les assignatures que afecten especialment els Graus Combinats.

6. 3. La programació docent i els recursos humans

És clar que l'assignació / obtenció de recursos humans (Professorat i PAS) no és competència de l'Equip de Deganat, sinó dels Directors i Directores de

Departament i de la Gerència, respectivament. No obstant això, un plantejament global de la Facultat no pot deixar de banda aquest tema, en la mesura que influeix directament en el bon funcionament del centre.

La minva del finançament públic ha conduït la universitat, per una banda, a establir uns criteris per reequilibrar les plantilles del PDI dels Departaments, d'acord amb les seves responsabilitats docents; per una altra, a plantejar recentment una reorganització de les estructures de suport tècnic i administratiu dels centres per a "una distribució més racional dels recursos existents, per atendre de manera més eficient i efectiva les necessitats dels usuaris".⁸

En referència a la primera mesura, el vr. de Professorat i Programació Acadèmica té enllestit un esborrany de plantilles dels Departaments que presentarà properament a la Comissió de Personal Acadèmic (CPA) per a la discussió i aprovació. Pels indicis que se'n tenen, cal pensar que el document inicial recollirà majoritàriament els "Criteris d'assignació de recursos de professorat als departaments de la UAB per al curs 2015/16", que l'EdG està fent servir per a distribuir els recursos variables als Departaments el proper curs. Aquests criteris modifiquen per segon any consecutiu de forma transitòria principis essencials en l'organització de les plantilles sense que se n'hagi aprovat la modificació en els òrgans que pertoca. Val a dir, però, que enguany s'hi han introduït algunes millores respecte als criteris usats per al curs 2014-2015: i) el còmput de la direcció de les tesis doctorals, ii) l'impacte d'accions de recerca que atreguin talent i repercuteixin en el finançament variable de la UAB i iii) la disminució del cost de contractació d'un PIF en unitats de contractació (u. c). Aquestes u. c. cobreixen els crèdits de grau que no pot impartir el professorat permanent, més tota la docència de màster, la gestió, el doctorat i les accions d'atracció de talent.

Tots aquests còmputs estan fets òbviament tenint en compte el potencial requerit a un departament per impartir els graus actuals de 4 anys i els màsters d'1 o 2 anys. Atès que la situació presumiblement canviarà en un termini curt en aplicació del decret aprovat pel *Consejo de Ministros* el dia 29/01/2015, sembla sensat que el document quedi en suspens fins que la universitat no decideixi el model de programació de títols pel qual opta. En qualsevol cas, un document d'aquesta importància haurà de ser objecte d'un debat ampli amb els agents socials, amb les direccions de Departament, en el si del Consell de Govern, i també ho hauria de ser en el Claustre de la Universitat.

Mentrestant les poquíssimes places que han sortit a concurs (10 lectorats l'any 2014) s'han assignat aplicant uns criteris que no afavoreixen aquells departaments que són forts en recerca. Ens expliquem. Per establir l'ordre d'assignació entre els departaments d'aquestes places de lector s'ha relacionat

⁸ Extret de la presentació del *Procés de reorganització de les estructures de suport tècnic i administratiu de la UAB* elaborat per la Gerència. No s'ha fet públic el document escrit sobre el qual es basa la presentació.

el professorat ETC necessari per impartir els graus actuals a ràtio mínima amb el professorat permanent que tindrà un departament el setembre de 2019, a resultes de les jubilacions; d'aquí s'ha obtingut un percentatge que indica l'excedent o manca de professorat permanent. La relació no seria discutible, si no fos perquè el professorat necessari per impartir els graus no s'ha calculat d'acord amb el *Model de Dedicació Acadèmica* de la UAB (16, 24, 28 [32] ECTS) aplicat a cada departament, sinó homologant tot el professorat a 24 ECTS. Això perjudica els departaments amb un nombre important de trams vius de recerca, el professorat dels quals fa o hauria de fer una docència entre els 16 i els 24 crèdits.

A la vista d'això i en la mesura que pot contribuir a donar suport a les peticions dels departaments de la Facultat, **DEMANAREM** que:

- El “**Model de plantilles**” quedi en suspens a l'espera de la reestructuració dels títols.
- Quan s'escaigui, el “**Model de plantilles**” sigui objecte d'un debat ampli en la comunitat universitària.
- La **Metodologia d'assignació** de noves places de lector tingui en compte la mitjana de la capacitat real del professorat d'un departament dels tres cursos anteriors a l'assignació de les places i no pas la noció de professorat homologat a temps complet (=24 ECTS).
- La Metodologia d'assignació de noves places de lector tingui en compte les àrees de coneixement, quan aquestes siguin clarament estanques.

Pel que fa al PAS, la Gerència planteja una reorganització immediata de les estructures de suport tècnic i administratiu dels centres.⁹ Segons la Gerència i els vr. de Projectes Estratègics i d'Economia i Organització, els processos pilot ja endegats en el Campus de Sabadell (pendent de validació) i en el suport administratiu als vicerectorats són els garants de l'èxit. El protocol a seguir contempla la creació d'un Comitè de centre –format pel Deganat, les direccions departamentals i l'administració de centre- que haurà de validar les necessitats dels usuaris i els processos. Serà en aquest moment quan caldrà estudiar els avantatges i els desavantatges, que la nova proposta pot comportar realment. **Només una bona diagnosi i un elevat grau de complicitat dels qui han de dur a terme els canvis i dels que han de ser-ne els beneficiaris poden conduir a bon port una reorganització** d'aquesta envergadura, que modifica d'arrel el *modus operandi* hagut fins ara. Les reformes que no aconsegueixen convèncer els agents que les hauran d'aplicar tenen tendència a fracassar.

En aquest sentit, doncs, ens **COMPROMETEM** a:

- Facilitar una **discussió pausada de la proposta**, feta **estrictament amb criteris de millora**, que condueixi a una diagnosi acurada dels

⁹ Vegeu nota anterior.

problemes que presenta l'actual organització administrativa a la nostra Facultat.

- **Proposar, si escau, fórmules intermèdies**, l'èxit de les quals ja s'hagi documentat a bastament en altres àmbits i en el nostre.
- Establir **canals de diàleg permanent amb el PAS**, tant pel que fa a aquesta reorganització com pel que té a veure amb el funcionament quotidià.

La clau de volta per a la consecució d'una bona ordenació dels estudis és **la Gestió Acadèmica**. La GA de la Facultat és probablement la més complexa del campus, en la mesura que ho és la nostra programació d'estudis, el nombre i la varietat de processos administratius que té encomanats i el nombre d'usuaris que ha d'atendre. Es demana a la GA que faci de suport als acadèmics, sobretot a les coordinacions d'estudis, en tasques d'ample espectre (convenis, memòries, acreditacions, el Sistema de Garantia Interna de la Qualitat, establiment d'horaris, etc.) i que **tradicionalment no han estat prou reconegudes**. La tasca de la GA és eminentment tècnica i administrativa, però **li cal una clara direcció política i d'acompanyament per part de l'Equip de Deganat**. Tenint en compte tot això, ens **COMPROMETEM** a:

- **Estrènyer** al màxim la **coordinació de la GA amb l'equip de Deganat**.
- Delimitar clarament les responsabilitats de cadascun dels agents en l'ordenació dels estudis i establir tempos adequats per realitzar les tasques demandades.
- Revisar els circuits acadèmics i administratius per tal de fer-los més àgils i eficients d'acord amb les valoracions que en faci la GA.
- **Defensar davant l'EdG una aplicació enraonada en el temps i en l'espai de qualsevol canvi que tingui efectes generalitzats i d'envergadura**, i exigeixi esforços extra i un *know how* determinat en períodes temporals curts.
- **Evitar que la tasca dels coordinadors i coordinadores d'estudis** quant a l'ordenació acadèmica **esdevinguin feines estrictament burocràtiques** sense que el responsable que les ha de duu a terme hi trobi sentit o justificació.

6. 4. La formació, els serveis i els equipaments

La Facultat compta amb una sèrie de serveis que són imprescindibles per dur a terme les funcions que li han estat encomanades. Alguns són serveis compartits amb altres centres (SLIPI, Biblioteca d'Humanitats i Sala de Revistes); d'altres depenen dels serveis centrals (SID), amb incidència a la Facultat; d'altres són concessions que afecten a la vida quotidiana de diversos usuaris (Servei de Restauració).

Una bona **biblioteca és una eina imprescindible per a la docència i la recerca** que es fa en l'àmbit de les humanitats i de les ciències socials. Per fer un símil entenedor en altres àmbits del campus, algú l'ha comparada al laboratori de les ciències experimentals i de la salut. La col·lecció general de la nostra biblioteca és especialment rica en alguns àmbits i alhora conté fons únics de gran valor que donen molta visibilitat a la Facultat (Jordi Arbonés, José Agustín Goytisolo, Pere Calders, D. H. Rosenthal, Francisco Rico, Jordi Castellanos, etc.). La funció de la biblioteca no s'atura, però, en les tasques d'administració, préstec i conservació dels fons, ans abraça tasques importants de difusió tant dels fons (exposicions commemoratives) com dels serveis que ofereix de suport a la comunitat educativa (sessions orientatives; ús de nous aplicatius per a la recerca; creació de pàgines web; oferta de cursos a mida; orientació per a l'avaluació de la recerca, etc.). Alhora participa en projectes de gran envergadura com la recent digitalització de l'Arxiu del Gran Teatre del Liceu.

La disminució del pressupost ordinari ha comportat l'obsolescència de part de l'equipament bàsic i la reducció dràstica de l'actualització de la bibliografia de caire docent, cosa que afecta directament els estudiants.

En aquest aspecte ens **COMPROMETEM a:**

- Donar suport a les iniciatives que proposi la Biblioteca d'Humanitats amb l'objectiu de millorar la formació dels estudiants.
- Impulsar la creació de més sales per al treball en grup dels estudiants.
- Col·laborar en les actuacions que tinguin com a objectiu donar a conèixer els fons.

Igualment la docència impartida en molts graus requereix **equipaments especialitzats** (laboratoris docents, aules amb equipaments especials) o l'ús d'espais i equipaments que són fora de la facultat i fins i tot del campus, especialment en el cas de les pràctiques. Molts d'aquests equipaments docents són un tret distintiu dels nostres graus, als quals aporten qualitat.

En aquest sentit ens **COMPROMETEM a:**

- Donar **visibilitat als espais docents especialitzats**.
- Millorar la dotació dels espais i dels serveis docents especialitzats, en la mesura que ho permetin els recursos assignats a la Facultat.
- **Potenciar els convenis docents existents amb altres institucions i explorar-ne de nous.**

6. 5. Tres qüestions a considerar en el futur amb relació al desplegament dels graus

Amb aquest capítol només pretenem posar a consideració de la comunitat universitària tres qüestions que podrien ser objecte de debat, sense pressuposar una solució en un sentit o en un altre.

6. 5. 1. La seqüenciació en semestres

Des de l'entrada en vigor dels Plans d'Estudi adaptats a l'EEES la docència dirigida d'una assignatura es comptabilitza per hores reals presencials a realitzar durant les 19 setmanes d'un semestre, i no pas per un nombre d'hores / setmana determinat. El **calendari acadèmic de la nostra Facultat introdueix un element de certa confusió**. Per raons organitzatives el nostre centre ha optat per un marc general que distribueix l'activitat dirigida dels graus en mòduls de tres hores/assignatura/setmana durant setze setmanes, "un mínim de quinze de les quals seran de docència".¹⁰ S'entén, doncs, que el mínim de docència total és de 45 hores. És clar que aquest càlcul no té en compte si el nombre real de sessions que s'acaben impartint correspon o no a les 45 hores.¹¹

En el cas del primer semestre les setze setmanes s'acompleixen la segona setmana lectiva de gener, després d'un període de vacances que pot arribar fins els 18 dies; les quinze setmanes s'acompleixen la primera setmana lectiva (que normalment és de tres o quatre dies). Aquesta distribució té un handicap: impartir un màxim de tres sessions presencials després del període vacacional. Des del punt de vista acadèmic **semblaria millor no segmentar el període en dues parts amb un interval tan gran al mig**, i aglutinar "el mínim de quinze setmanes de docència" de setembre a desembre. En principi res no impediria avançar l'inici del curs una setmana i així acabar just abans de les vacances de Nadal, havent aconseguit teòricament les 45 hores de docència. Una mesura d'aquest tipus podria reservar dues setmanes del mes de gener (del 7 al 17) per a les activitats de compensació (eventual recuperació de classes) i d'avaluació, amb el mateix horari del període de classes presencials; i les dues setmanes finals per a les activitats de reavaluació, a les quals caldria sumar-hi la setmana intersemestral.

En efecte, una mesura d'aquesta mena permetria que s'acomplís el mínim de docència presencial establert pel calendari actual (45 hores) i les activitats de compensació, en cas que determinats dies o franges horàries s'haguessin vist sensiblement afectats. És cert, però, que l'avançament de l'inici de curs interferiria en la tasca d'aquells departaments que reserven les dues primeres setmanes de setembre per avaluar un volum important de TFM i per constituir les comissions de seguiment de doctorat.

¹⁰ Vegeu "Facultat de Filosofia i Lletres. Calendari Acadèmic. Curs 2014-2015". Aquesta instrucció suposa un total de 45 hores, que corresponen al 30% de presencialitat sobre les 150 hores (6 ECTS) de treball total de l'estudiant.

¹¹ No s'ha de perdre de vista que el PD del professor compta una assignatura estàndard a 50 hores de docència presencials i no pas a 45.

La casuística és molt complexa, tanmateix la complexitat no ens hauria de privar d'estudiar un nou calendari marc, en què les diferents titulacions s'hi trobessin còmodes. En un intent de posar damunt la taula les boneses i les dificultats que suposa tot canvi, nosaltres **IMPULSAREM** que:

- **S'estudiïn** i es discuteixin **propostes de calendari acadèmic** tenint en compte els graus, els màsters i el doctorat.
- **S'estudiï amb la GA la possibilitat d'organitzar el mínim de quinze setmanes d'activitat dirigida del primer semestre entre el setembre i el desembre.**
- Es reservin les dues primeres setmanes lectives de gener per a eventuais activitats supervisades, de compensació i d'avaluació, mantenint l'horari de la docència presencial corresponent.

6. 5. 2. La distribució heterogènia de la presencialitat

L'establiment del crèdit ECTS s'ha fixat en 25 hores de treball de l'estudiant.¹² D'aquest total de 25 hores la UAB ha establert que la docència presencial "ha d'oscil·lar entre el 25% i el 35% per a assignatures de grau (prenent com a referència un 33%) (...) i la presencialitat pot arribar al 70% en assignatures que són purament pràctiques". Els Pd'E podrien, doncs, considerar bandes de presencialitat diversa d'acord amb el tipus i/o el curs d'impartició de la docència. Si ens situem a la banda baixa es tractaria d'impartir 6,25 h/cr [= 37,5 hores presencials totals per una assignatura de 6 ECTS]; si ens situem a la mitjana, es tracta de 8,25 h/cr [= 49,5 hores totals]; a la banda alta, es tractaria d'impartir 8,75 h/cr [52,5 hores totals]. *De facto* la Facultat actualment aplica el 30% a totes les assignatures teòriques, d'on resulten les 3h/set.

La forquilla inicial (entre el 25% i el 35%) no estava pensada per ser aplicada amb criteris absoluts a totes les matèries teòriques de tots els graus de tots els centres; contràriament, estava pensada per poder modelar la presencialitat en funció de la matèria o assignatura i a mesura que l'estudiant avança en els seus estudis, per tal de donar cada vegada més importància a la seva autonomia. Això suposaria, per exemple, que una matèria amb una presencialitat global del 30%, que estigués distribuïda en dues assignatures A i B, podria contemplar una presencialitat del 35% per a l'assignatura A i una presencialitat del 25% per a l'assignatura B. Aquest és un aspecte que no s'ha desenvolupat probablement per la complexitat que suposaria organitzar sessions de durades diferents en una Facultat amb una casuística complexa.

No vol dir, però, que no s'hi pugui pensar i fer simulacions que ens apropiarien més a models d'estudis europeus, en què les classes presencials disminueixen a mesura que l'estudiant avança en els seus estudis alhora que

¹² El càlcul està fet en base a dos períodes de 19 setmanes i en base a 40 hores de treball setmanal de l'estudiant.

augmenten les activitats supervisades o autònomes. Així, doncs, en el moment de l'elaboració dels nous Pd'E, ens **COMPROMETEM** a:

- Estudiar amb els Departaments i la GA una organització més flexible de les franges d'activitat acadèmica presencial.

6. 5. 3. La distribució heterogènia de les assignatures

Igualment l'adaptació a l'EEES havia de facilitar vies lentes d'estudi, per tal que els estudiants poguessin alternar la seva activitat acadèmica amb la laboral. Això es va acomplir parcialment a partir del moment en què es va eliminar la restricció de la matrícula mínima de 60 crèdits d'accés. Es podria encara millorar amb una mesura complementària: la distribució heterogènia de l'horari de les assignatures / curs. Si una assignatura sempre té el mateix horari, difícilment es facilita que l'estudiant a temps parcial amb limitacions horàries pugui cursar-la. És per això que ens **COMPROMETEM** a

- Estudiar amb la col·laboració de la GA i amb l'acord dels Departaments la possibilitat de variar biennalment l'horari de les assignatures de FB i OB, per tal de facilitar les matrícules a temps parcial i, per tant, la compaginació dels estudis amb feines a temps parcial.

7. Una facultat oberta a la societat

7. 1. L'accés i la matrícula de grau

L'accés als graus i el total de crèdits matriculats són dos dels **punts febles** de la Facultat. Si bé les dues magnituds no afecten de forma correlativa i amb la mateixa intensitat tots els estudis, el cert és que sobre una oferta global i invariable de 1.300 places de nou accés, el curs 13-14 se'n va cobrir un 71,1% i en el curs 14-15 se n'han cobert el 66,3%, el que significa una reducció del 7% d'estudiants. Quant al nombre total d'estudiants matriculats a la Facultat la reducció és gairebé insignificant (-0,7%) –superada per altres centres de la UAB (Comunicació, Dret, Polítiques)–, mentre que, contràriament, el nombre total de crèdits matriculats ha experimentat una davallada de 10.955 crèdits (-5,6%), superada només per Psicologia i Traducció. El manteniment del nombre d'estudiants enfront de la reducció del nombre de crèdits que matriculen s'explica principalment per l'encariment que suposen les segones i terceres matrícules, cosa que esperona la prudència dels estudiants.

La **davallada de l'interès** dels universitaris **per les humanitats** – especialment incisiu i sostingut en l'àmbit de la Filologia- **no** és una qüestió que hagi de preocupar exclusivament la universitat ni que **es pugui resoldre únicament des de la universitat**. És un signe dels temps, que amb dalts i baixos es perllonga des de fa tres dècades i que va estretament lligat al concepte d'utilitat i de possibilitats d'inserció laboral dels nostres estudis. En estudis com els impartits en la nostra Facultat s'evidencia un comportament més desfavorable que en els de la resta de subàrees disciplinàries quant a la

inserció laboral;¹³ contràriament, però, un 72,63% dels estudiants egressats repetirien els estudis que han cursat, percentatge només superat pels estudiants de Ciències de la Salut (83,81%). Els estudiants de les nostres disciplines, doncs, estan prou satisfets dels estudis que els hem ofert.

Aquesta realitat, però, no ha de ser una excusa per restar de braços plegats. Hem de reconèixer que ni des de la Universitat ni des de la Facultat **no hem construït un discurs orgànic i potent per ressaltar els beneficis d'uns estudis** estampats amb el segell de la poca utilitat per a la inserció laboral. La Facultat ha de fer un esforç singular per donar a conèixer els seus estudis -i també la seva recerca- als possibles futurs estudiants, especialment als de secundària, però també als majors de 25 anys i de 45, o als majors de 40 anys amb acreditació d'experiència prèvia.

Tanmateix, com hem insinuat a l'inici d'aquest document **la reducció de la demanda d'estudis d'humanitats ni ha de comportar l'ofec de les titulacions i de les plantilles** dels departaments **ni ha d'afectar la qualitat** de l'oferta d'assignatures.

Per això, ens **COMPROMETEM** a:

- **Estudiar** amb els departaments i l'equip de Govern **una reducció de l'oferta de places de nou accés als graus** que se situï al voltant dels 1100 estudiants (avui 1300) i que s'ajusti més a la mitjana consolidada els darrers tres cursos segons les diverses titulacions.
- **Defensar la idoneïtat i conveniència de tots els estudis programats**, si més no, fins que no s'aclareixi l'horitzó de la nova programació.
- Afavorir la participació dels acadèmics en fòrums públic de debat sobre el sentit de les humanitats en l'actualitat i el futur immediat.

7. 2. La promoció dels estudis i de la recerca

Malauradament ha passat a la història la idea que condensa el refrany "Al bon vi, no li cal pregó". La Facultat ofereix molt bons estudis de grau i de postgrau, però ens cal pregonar-los, i fer-ho amb convicció, no pas empesos únicament pels mals resultats d'accés d'un curs determinat. Entre els eventuais estudiants de la UAB hi ha una sèrie de prevencions i realitats a les quals és difícil fer front: la pretesa llunyania de la UAB amb relació a Barcelona, la manca de comunicació directa i ràpida entre les comarques del litoral i prelitoral i el Vallès Occidental, l'aïllament del campus amb relació a grans nuclis urbans, etc. Per sort, la UAB ha dedicat molts esforços a la promoció dels estudis que programa, fet que ha aconseguit mantenir, en general, un flux constant d'entrada.

¹³ Aquesta situació no és exclusiva de l'àrea d'humanitats; es repeteix a altres àrees com Psicologia, Pedagogia o Biologia. Les dades estan extretes del darrer informe sobre inserció laboral de les universitats catalanes, *Universitat i treball a Catalunya 2014*, AQU, Barcelona 2014.

Tanmateix, pel que fa a l'accés a la Facultat, s'han produït davallades sorprenents en alguns estudis els dos darrers cursos; no es tracta de veure-les com el resultat d'accions hostils indeterminades, sinó com una oportunitat per replantejar les accions singulars de promoció. No és una tasca fàcil, sobretot per a una part dels estudis afectats; tanmateix la Facultat té dos actius molt importants per poder arribar a la societat: capital humà molt *mediàtic* i un **discurs divulgatiu** més **entenedor** que el d'altres àmbits del campus.

En aquest sentit ens **COMPROMETEM** a:

- **Incorporar les accions de promoció en l'estructura organitzativa de la Facultat**, a través d'un vicedeganat de Promoció d'Estudis.
- Reforçar i coordinar les actuacions de promoció per àmbits organitzades tradicionalment per l'Àrea de Comunicació i Promoció.
- **Endegar accions de promoció continuada i específica dels estudis més afectats**, que vagin més enllà de la Jornada de Portes Obertes i del Saló de l'Ensenyament.
- Estrènyer les **relacions amb el professorat d'ensenyament secundari** obligatori i postobligatori, mitjançant **cursos d'actualització científica, seminaris**, etc. organitzats *ad hoc* amb l'ajut de l'ICE.
- Afavorir la creació d'**àmbits comuns d'informació i d'intercanvi amb el professorat de secundària** de cara a facilitar la transició entre un ensenyament i l'altre.
- **Participar activament** en els programes ja establerts de suport a la secundària (**Argó, Ítaca**).
- Afavorir i **facilitar la presència del professorat més adequat per a les tasques de promoció** en els àmbits propis dels futurs estudiants.
- **Reforçar les accions de promoció dels cursos de postgrau** adreçades als estudiants dels darrers cursos de grau.

La **recerca és un dels punts forts** dels nostres departaments; així ho mostren diversos indicadors com són el nombre de trams vius, el nombre de projectes competitius liderats, el nombre de figures contractuals lligades a la recerca i fins i tot, en alguns casos, el nombre de convenis signats. Sense anar més lluny, en la darrera convocatòria de SGR, un 25% del total de grups reconeguts a la UAB pertany a la Facultat, dels quals un 26,6% són finançats. No n'és un indicador menor el "prestigi" dels departaments de la Facultat. A diferència de l'excel·lència –suportada en indicadors objectius– el prestigi és la percepció que els iguals tenen de l'excel·lència d'hom. Així, doncs, l'esforç investigador és notable, malgrat que no sempre es realitza en les millors condicions.

Aquesta recerca reverteix en la docència, especialment en la de postgrau, i actua de pol d'atracció de nous estudiants. Si volem continuar essent una facultat capdavantera en recerca ens cal respondre a les eventuais necessitats d'espai, de nous equips i de manteniment dels existents.

En aquest sentit ens **COMPROMETEM** a fer per manera de:

- Donar **visibilitat a la recerca que es fa a la Facultat i als serveis propis que els grups o departaments** ofereixen a la comunitat.
- Donar suport als grups de recerca en les seves necessitats en la mesura en què depengui de la Facultat.
- **Visualitzar internament i externa i de forma contínua la fortalesa docent i investigadora de la Facultat.** En aquest aspecte és especialment important la col·laboració del professorat "mediàtic" i del professorat emèrit.

7. 3. Una funció insubstituïble de la Facultat de Filosofia i Lletres

Fins aquí ens hem referit a l'accés de la població als estudis reglats de grau i de màster. L'EEES va encunyar el terme *longlife learning* per referir-se a un fenomen cada vegada més habitual en el món de l'ensenyament superior: la formació contínua dels titulats ja sigui per actualitzar els coneixements adquirits, ja sigui per formar-se en àrees alienes a la de la seva formació inicial.

El que no s'havia previst amb la força amb què s'ha donat és la demanda de formació superior de qualitat per part de persones amb fortes inquietuds intel·lectuals, que no desitgen entrar en un itinerari reglat, sotmès a l'obligatorietat de cursar determinades matèries, sinó que desitgen adquirir *in situ* coneixements d'acord amb les seves apetències. Fins fa ben poc, aquesta demanda era anecdòtica i tenia poc gruix intel·lectual, i les universitats li donaven sortida exclusiva amb l'organització de les "Aules d'Extensió Universitària".

La UAB, preveient aquest futur, des del curs 2000-2001 ofereix el programa formatiu "La Universitat a l'Abast. Programa 'Aprenent al Campus' ", pensat per a persones majors de 50 anys. Segons les dades del primer semestre,¹⁴ en el curs 2014-2015 podrien superar-se els 400 matriculats amb una mitjana d'edat de 65,28 anys. Dels matriculats en el primer semestre, 264 (74,16%) han cursat 92 assignatures diferents a la Facultat, distribuïts en 116 grups. El **programa, doncs, se sosté en i gràcies a l'oferta de la Facultat de Filosofia i Lletres.** És clar que els nostres estudis són capaços d'atraure molts més estudiants que la resta i, en aquest sentit, **la Facultat dona resposta a una nova demanda "social" i n'és la punta de llança,** sense que s'hagi de menystenir l'impacte econòmic que aquesta activitat suposa per

¹⁴ Vegeu l'informe *La Universitat a l'abast. Curs 2014-2015* d'octubre de 2014.

al finançament variable de la universitat, atès que aquests estudis no estan subvencionats.

Paradoxalment, més enllà del reconeixement institucional degut, ha estat tradicionalment impossible aconseguir que les xifres esmentades s'agreguin d'una manera o una altra al nombre total d'estudiants del centre, ni tan sols aplicant-hi el concepte d'estudiant homologat. En aquest punt fort de la Facultat, cal insistir-hi i fer-lo valer.

En aquest tema, ens **COMPROMETEM** a:

- Insistir que es tingui en compte l'aportació intel·lectual i material que du a terme la Facultat en una franja de població interessada per la formació superior que no està disposada a entrar en les vies reglades.
- Trobar una forma de còmput que permeti visualitzar clarament l'impacte d'aquests estudiants en l'oferta docent.

Epíleg

Tal com diu el lema que hem escollit per resumir aquest programa, nosaltres creiem que la tasca essencial d'una facultat universitària és "informar, formar i transformar".

Informar, és a dir donar a conèixer el corpus científic de les nostres disciplines amb criteris d'excel·lència docent.

Formar, és a dir emmotllurar les aspiracions intel·lectuals i científiques dels nostres estudiants, per tal que vagin més enllà d'on nosaltres hem arribat.

Transformar, és a dir afavorir la millora de la societat mitjançant la difusió i l'aplicació dels beneficis del coneixement humanístic a la vida de les persones.

Com deia en començar, **el document** no és tancat; **està obert als suggeriments** que puguin sorgir de la discussió que s'endegarà els propers dies. Com haureu comprovat, si heu tingut la paciència de llegir-lo, és un document que entén la Facultat com un ens global, no compartimentat, en la mesura que abraça les inquietuds del professorat, del Personal d'Administració i Serveis i dels i de les estudiants en tots els seus àmbits d'actuació.

La definició de Degà que prefereixo no és pas la definició administrativa i competencial. Com també he escrit a l'inici, per a mi el Degà o la Degana de la Facultat és sobretot qui té la responsabilitat de **crear unes condicions i el clima** favorables **per aconseguir** entre tots i totes **els objectius que necessita el centre en el moment d'encarar el segon cinquantenni de la seva història**.

Si esteu d'acord amb aquesta visió i aquesta missió, us demano que ens feu confiança a mi i a l'equip que us proposo.

EQUIP

D'acord amb el Reglament de la Facultat (art. 25.1) l'Equip de Deganat està format pel Degà, el Secretari/ària i "com a mínim cinc vicedegans" (art. 25.3).

Degà. Dr. Joan CARBONELL MANILS (Barcelona, 1956).

Doctor en Filologia Clàssica.

Professor Titular de Filologia Llatina
del Departament de Ciències de
l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana.

Ha estat o és

Catedràtic de Llatí d'ensenyament secundari (1982-1993)
Secretari del Departament de Filologia Clàssica (1992-1997)
Coordinador de la titulació de Filologia Clàssica (2000)
Vicedegà d'Estudis de la Facultat de Filosofia i Lletres (2001-2002)
Delegat del rector per a Estudis i Centres Adscrits (2002-2003)
Vicerector d'Estudiants i de Promoció Cultural (2003-2009)
Membre del Claustre de la UAB en representació de la Facultat de
Filosofia i Lletres (1997-)
Conseller del Consell de Govern en representació del professorat
permanent del Claustre (2013-)
Membre de la Comissió de Personal Acadèmic en representació del
professorat permanent del Consell de Govern (2013-)
Membre de la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres

Secretària i vicedegana d'Economia, Serveis i Espais. Dra. MARGARITA FREIXAS ALÁS (Barcelona, 1975).

Doctora en Filologia Hispànica

Professora Agregada de Filologia
Espanyola del Dpt. de Filologia
Espanyola

Ha estat o és

Coordinadora de Biblioteques del Departament de Filologia Espanyola (2005-2009).

Responsable de la Unitat de Filologia Espanyola de la Facultat de Ciències de la Comunicació (2011-2012; 2013-2014).

Membre de la Comissió de Docència i Estudis de la Facultat de Ciències de la Comunicació (2013-).

Coordinadora dels Graus Combinats de Filologia (octubre de 2014-).

Membre de la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres

Vicedegana de Progamació dels Estudis de Grau. Dra. ANNA BADIA PERPINYÀ (Terrassa, 1967).

Doctora en Geografia

Professora Titular de Geografia
Humana del Departament de
Geografia

Ha estat o és

Coordinadora de la modalitat virtual de la Llicenciatura de Geografia (2003-2005)

Sotscoordinadora de la titulació de Geografia i responsable de la modalitat virtual (2005-2008)

Coordinadora de titulació de Geografia i Ordenació del Territori (2008-2011)

Sotscoordinadora de la titulació de Geografia en xarxa (2014-)

Membre de la Junta de Facultat de Filosofia i Lletres

Vicedegana de Progamació dels estudis de Postgrau. Dra. RAQUEL PIQUÉ HUERTA (Barcelona 1964)

Doctora en Història

Professora Agregada Departament de
Prehistòria

Ha estat o és

Secretària de la Divisió de Prehistòria del Departament d'Antropologia Social i Prehistòria (2000-2002)

Sotscoordinadora de la Llicenciatura d'Història (2006-2009)

Membre de la Comisió per a l'elaboració de la proposta del títol de Grau d'Arqueologia (2007-2008)

Directora del Departament de Prehistòria (2009-2012)

Vicedegana d'Ordenació dels Estudis. Dra. EVA CODÓ OLSINA (Barcelona, 1971)

Doctora en Filologia Anglesa

Professora Agregada de Filologia Anglesa del Departament de Filologia Anglesa i de Germanística

Ha estat o és

Coordinadora de la Unitat docent de Filologia Anglesa i Germanística a la Facultat de Ciències de l'Educació (2005-2009)

Membre de la Junta Permanent (2008-2010) i de la Junta de Facultat (2008-2014) de la Facultat de Ciències de l'Educació

Secretària del Departament de Filologia Anglesa i Germanística (2011-2014)

Vicedegà de Comunitat Universitària i Promoció d'estudis. Dr. MANUEL SANTIRSO RODRÍGUEZ (Barcelona, 1962).

Doctor en Historia

Professor Agregat interí del Departament d'Història Moderna i Contemporània

Ha estat o és

Professor d'ensenyament secundari (1987-2007)

Secretari del programa de doctorat d'Història Comparada, Política i Social

Vicedirector de Postgrau del Departament d'Història Moderna i Contemporània (2010-2012)

Coordinador del Màster Interuniversitari d'Història Contemporània (2010-)